

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tuần rồi, tôi được xem một cuốn phim trình chiếu về sự đào thoát thành công của một sĩ quan phi công Hoa Kỳ. Dựa trên một câu chuyện có thật trong cuộc chiến Việt Nam nên Hollywood dựng thành một cuốn phim hết sức hấp dẫn. Viên phi công này đã bị bắt làm tù binh sau khi chiếc khu trục AD-6 (Skyraider) của ông bị bắn rơi vào năm 1965 gần vùng biên giới Lào. Lính Pathet-Lào giam giữ ông cùng với 5 tù binh khác trong một trại hẻo lánh chìm sâu trong rừng rậm. Dĩ nhiên họ bị tra tấn tàn nhẫn và điều kinh tởm nhất là họ bị bỏ đói. Một cảnh tra tấn mà tôi chưa từng thấy bao giờ, là họ treo ngược tù nhân rồi cột một ổ kiến vàng ngay cổ. Người tù càng la hét thì kiến vàng càng cắn hung hăng hơn ! Thấy tù nhân bất tỉnh, họ thông đầu người tù vào một lu nước !

Mỗi tối, đám tù nhân bị cùm chân vào một thanh gỗ lớn và hai tay bị còng dính chùm lẫn nhau. Xem cảnh đó tôi nhớ lại thân phận mình hơn 30 năm trước, những hình ảnh thấy quen quen và tự nhiên tôi vẫn còn cảm thấy đau nhức ở 2 cổ chân. Dĩ nhiên là việc vệ sinh đành phải chấp nhận diễn ra ngay trên sàn nằm ! Mùi hôi thối dần dần cũng quen đi. Phần ăn chỉ là một bát cơm voi không có thức ăn mà tí muối cũng không thấy (trường hợp tôi may mắn hơn vì mỗi lần có một muống nước muối pha loãng), với phần ăn ‘chết đói’ như vậy làm sao những người Mỹ to con chịu nổi ! Tội nghiệp cho những quân nhân Mỹ đã chiến đấu và đã chết trên quê hương Việt Nam. Con số 58 ngàn lính Mỹ hy sinh không phải là ít ! Hơn 40 năm sau khi chiến tranh kết thúc, lần đầu tiên các cựu quân nhân và thương phế binh Hoa Kỳ mới được vinh danh vào ngày 4 tháng 7 vừa qua !

Cuốn phim diễn tả ý chí thật kiên cường của viên phi công. Mỗi lần nhận bát cơm voi, mặc dù rất đói, ông chỉ ăn 2 phần 3 thôi, còn chừa 1 phần 3 lại, lén phơi khô rồi giấu thật kỹ. Ông phải chiến đấu với cơn đói khủng khiếp, nhất là nhìn các bạn tù khác xơi hết tại chỗ phần cơm của họ mà vẫn còn thèm thường, thêm vào đó họ còn lung lạc ý chí của ông bằng cách can ngăn rằng nếu cai tù khám phá ra sẽ bị tịch thu và còn bị trừng phạt nữa. Vấn đề là giấu chỗ nào mà các cai tù không tìm ra ? Người tù có trăm phương nghìn kế để che giấu mà chỉ có Trời mới biết. Sau khi cướp súng vượt ngục, số ít cơm khô ấy đã giúp ông sống sót tìm về con đường sống. Miếng ăn đã không làm tối mắt viên phi công, trái lại còn mở sáng đôi mắt mưu sinh thoát hiểm giúp ông thoát chết trong trại giam và dũng cảm chống lại đám dân thân Pathet-Lào tấn công để giết ông hầu lập công. Ông đã thành công vì trong đầu ông lúc nào cũng vang lên câu nói tự hào “Tôi là sĩ quan Không Quân Hoa Kỳ” ! “Tôi phải sống sót trở về với đơn vị của tôi”, “Tôi không thể bỏ xác bên ngoài đất nước Hiệp Chúng Quốc của tôi”.

Những người Do Thái năm xưa đã bị tối mắt vì miếng ăn và vì hiếu kỳ. Họ đã kéo nhau đi tìm Chúa Giêsu với lý do thật đơn giản và thiết thực là vì họ được ăn no và được thấy những phép lạ Chúa làm, tức là họ được thoả mãn óc tò mò và dạ dày họ được lấp đầy. Xét cho cùng, họ tìm đến với Ngài không phải vì bị thu hút bởi những giáo huấn hay chính con người của Ngài cho bằng để thoả mãn những nhu cầu cả về vật chất lẫn tinh thần của họ. Với cái nhìn bị giới hạn như thế nên họ tin rằng vị “Tiên Tri Giêsu” này có thừa khả năng giải thoát họ khỏi ách thống trị La Mã. Bởi đó, họ đã toan tính tôn Chúa Giêsu lên làm vua ! Chính họ đã sa vào chước cám dỗ mà Chúa Giêsu đã vượt thắng nơi hoang địa. Họ tiếp nối Sa-Tan cám dỗ Ngài thêm một lần nữa. Dân chúng chỉ mong Ngài là Đấng Mô-Sê thứ hai xuất hiện là đủ cho họ, nhưng chính Chúa Giêsu xác định chân tướng của mình rằng Ngài không chỉ là Mô-Sê, Ngài còn đưa họ đi xa hơn Mô-Sê nữa, đến miền ‘Đất Hứa’ vượt trên mọi miền Đất Hứa. Thấy họ tối mắt vì miếng ăn, Ngài tỏ mình ra là Đấng Thi Ân Cánh Chung, hứa ban cho họ thứ bánh ăn vào sẽ không bao giờ đói nữa. Mỗi người chúng ta đến bàn tiệc Thánh Thể vì Chúa hay vì mình ?

Phụng vụ Năm B lần lượt công bố Tin Mừng theo Thánh Mar-Cô, thế nhưng từ Chúa Nhật 17 đến 21, Phụng vụ lại bỏ ngang để loan báo Tin Mừng theo Gioan. Thánh Gioan chỉ kể lại 6 phép lạ của Chúa Giêsu mà thôi : Nước hoá rượu ở Cana, con của một quan chức được chữa lành, một người bất toại, phép lạ hóa bánh ra nhiều, người mù từ lúc mới sinh và Lazarô được sống lại. Riêng phép lạ hóa bánh được cả 4 Thánh Sứ chú ý đến vì tính cách giáo dục đức tin chuẩn bị tâm hồn nhân loại đón nhận Bí Tích Thánh Thể.